

Rune Ottosen

Programsensor ved SV-fakultetet, UiB

Oppnevnt for perioden 2010-2013

Jeg er oppnevnt som programsensor for perioden 2010-2013. I programsensoravtalen framgår det at det skal skrives fire rapporter og at den fjerde og siste rapporten skal gi en sammenfatning av de tre foregående rapportene. Sammenfatningen vil bli sendt senere. Dette er den tredje rapporten og gjelder perioden vår 2012/ høst 2012.

Årsrapport fra 2012

Rapporten er basert på et besøk ved utdanningen 19. november 2012, der det ble gjennomført samtaler med tre tillitsvalgte studenter. Jeg har også snakket med de ansvarlige for programmet og flere faglærere. Videre baserer denne rapporten seg på møtereferater, studieplandokumenter, pensumlister og tilsendte karakteroversikter.

Jeg har ellers benyttet som bakgrunnsmateriale diverse interne dokumenter og evalueringsrapporter samt en undersøkelse fra Norsk Journalistlag (NJ) om hvor fornøyde studentene ved de ulike journalistutdanningene er med sine utdanninger. Jeg har valgt å legge mest vekt på Lars Nyres rapport "Kursleiars evaluering av "INFOMEVI 106: Introduksjon til journalistikk, film og fjernsyn, og nye medier" da de mest omdiskuterte spørsmålene knyttet til studiets framtid behandles her.

Historikken bak omorganisering av studiet

I tråd med anbefalinger i evalueringsrapporten for bachelorprogrammet i journalistikk ble studiet omorganisert fra høsten 2009. Mens det tidligere var anledning til å gjennomføre programmet som et to-årig løp ved å innpasse 60 studiepoeng fra tidligere utdanning, ble det nå gjennomført et tre-årig obligatorisk bachelorløp.

I begge mine foregående rapporter har jeg lagt jeg mye vekt på positive og negative erfaringer med omorganisering av studiet med felles innføring (INFOMEVI106) bachelor i journalistikk bachelorstudentene i film- og tv-produksjon og i nye medier. De to andre kursene i første semester Introduksjon til medievitenskap (MEV1100) og Examen

philosophicum var identisk med den gamle ordningen. I samtaler med fagpersonell og i gjennomgåtte dokumenter kommer det fram at en viktig motivasjon for å gjennomføre denne ordningen var å oppnå bedre synergieffekt i forhold til bachelorprogrammene i film- og TV-produksjon og nye medier. Det synes også å ha ligget en økonomisk rasjonaliseringsgevinst ved å ha et felles introduksjonskurs for tre bachelorprogrammer. I det treårige studiet inngår blant annet følgende emner: Introduksjon til journalistikk, reportasje- og nyhetsjournalistikk, journalistisk etikk og metode, opphavsrett, portrett og reportasje. Studiet inneholder også en praksisperiode i sjette semester der det også skal skrives en bacheloroppgave. Studieforløpet er lagt opp slik at det normalt produseres 30 studiepoeng i semesteret. Bachelorprogrammet kvalifiserer for opptak til masterprogrammet i medievitenskap. Av et av de tilsendte møtereferatene framgår det at som et av mulige mottiltak mot dårlig gjennomstrømming er under vurdering om det bør opprettes eget masterprogrammet som en forlengelse av de tre praktiske programmene.

Jeg la i forrige rapport vekt på en del kritiske bieffekter ved at sentrale elementer i en profesjonsutdanning kan bli svekket gjennom felles introduksjonskurs, selv om det utvilsomt også finnes fordeler i form av synergieffekter, muligheten til interaksjon med andre fagdisipliner etc. Jeg skal ikke gjenta mine prinsipielle motforestillinger og sammenligning med andre journalistutdanninger m.m., da dette er å finne i min første rapport. Jeg vil likevel slå fast at mine motforestillinger er blitt styrket. Dette vil jeg komme mer detaljert tilbake til senere i rapporten.

Ressurssituasjonen

Jeg oppfatter at det er ressurssituasjonen som er achilleshælen for bachelorprogrammet i journalistikk. Fagmiljøet i Bergen består av dyktige medarbeidere som har alle forutsetninger for å lage en god journalistutdanning. Et spennende forskningsprogram finansiert av Norges Forskningsråd bidrar til et stort potensiale for forskningsbasert undervisning. Dette bidrar til at det på mange måter er godt oppdatert forskningsbasert undervisning på høyt nivå. Problemet er at denne kvaliteten er spredt over hele studieforløpet og at undervisningen som helhet kan framstå som noe fragmentert. Etter mitt syn må bachelorprogrammet i journalistikk tilføres ressurser som gjør at noen medarbeidere kan vie hele sin oppmerksomhet til denne utdanningen. Det at flere har dette som et biprosjekt ved siden av andre oppgaver gjør det vanskelig å få utdanningen til å framstå som en helhet. En profesjonsutdanning for journalister er pedagogisk ressurskrevende når skriveferdigheter og innsikt i faget skal realiseres. Ressurssituasjonen er fortsatt vanskelig, men noen av II'er stillingene er utvidet:

Terje Angelshaug til 40%, Steinsbø til 30%, samt at Olav Njaastad er tilsatt i 20%. Dette er et skritt i riktig retning, men neppe nok. Kurset MEVI153 – dokumentar og reportasje, har en god fagplan med relevant pensum og det oppleves av studentene som en styrke at erfarne fagfolk som Olav Njaastad, Astrid Gynnild og Øivind Vågnes er knyttet til kurset på deltid. Av studieplaner, pensumlister og en egevaluering fra faglærerne går det fram at emnet skal gi studentene teoretisk, analytisk og praktisk kunnskap om og ferdigheter i dokumentar- og reportasjegenren i audiovisuelle media, web og mobile plattformer. Studentene skal ha kunnskap om sentrale teoridanninger og historiske hovedlinjer i dokumentargenren. Videre skal studentene ha kjennskap til produksjonsprosessen i dokumentar- og reportasjegenren, samt få spesialisering innen ett av flere arbeidsfelt i en produksjon. Evaluering består av et pensumsorientert analytisk arbeid, en gruppebasert produksjon med en tilhørende produksjonsrapport. Emnet består av en miks av forelesninger og praktisk produksjonsarbeid. En selvvalgt produksjon skulle ta utgangspunkt i de forhåndsoppsatte temaer: "Utbyggingen av bybane i Bergen", "Narkotikaproblematikken på Nygaardshøyden" og "Forurensningsproblematikken på Danmarks plass". Alle bortsett fra to valgte bybaneproblematikk og de to andre temaer ble representert med en oppgave hver. Faglærerne slår i sin rapport fast at det likevel var så stor spredning innen for valg av tematikk at dette ikke representerte noe problem. Alle gruppene ble tett fulgt gjennom veiledning og faglærerne selv mener at forholdet mellom teori og praksis fungerer etter intensjonen, men at systemet med gruppekarakter på produksjonsoppgaver fungerer lite tilfredsstillende (se under punkt om karaktersetting). I årets samtaler med studentene ble det uttrykt stor grad av tilfredshet med dette kurset. Som i fjor ble det uttrykt misnøye med mangel på faglig helhet i utdanningsforløpet. «INFOMEVI 106: Introduksjon til medieproduksjon» ble nok en gang framhevet som det største problemet. Det føles kunstig fra studentenes ståsted at alle studieretningene er sammen om kurset når profilen på de tre er så ulik. Journaliststudentene kommer med forventninger om en profesjonsutdanning og blir skuffet.

I forrige rapport brukte jeg spissformuleringen at bachelorutdanningen ved Universitet i Bergen har valgt kullidentitet framfor journalistidentitet. Spørsmålet er om det er grundig nok vurdert hva dette på sikt betyr for forholdet til den bransjen man skal utdanne journalister til.

Norsk journalistlags undersøkelse

Mine inntrykk fra samtaler med studenter ble bekreftet i en undersøkelse som Norsk journalistlag har gjennomført blant alle landets journaliststudenter i 2012. 281 av 472 spurte har svart på undersøkelsen. Det er en svakhet ved NJs rapport at svarprosenten ikke er brutt ned på hver enkelt utdanning.

65 % av de spurte i hele undersøkelsen er tilfredse med sin utdanning og 7 % er misfornøyde. I utvalget skiller det seg ut to utdanninger der studentene er mest fornøyde, Volda og Oslo. Bergen og Bodø skiller seg ut som de utdanningene der studentene er minst fornøyde. Bergen får nest dårligst score med 23 % som sier de er lite tilfreds på en skala fra 1 til 5. Hele 61 % har krysset av på den nøytrale mellomkategorien. På spørsmålet om de har vurdert å slutte på utdanningen svarer 42% av studentene i Bergen bekreftende på det, mens gjennomsnittet i hele utvalget er 7 %. Bergen scorer under gjennomsnittet på alle områder det spørres om, med unntak av «det sosiale miljøet» og «muligheten til å reise på utveksling». På disse to punktene ligger Bergen så vidt over gjennomsnittet. De områder der Bergen ligger klarest under snittet er «praksisordningen» og «faglig utbytte». Dette er i tråd med det som kommer fram i den interne studentevalueringen. Mens over halvparten av studentene på landsbasis opplever at de blir testet og evaluert på en god måte, svarer bare 11% av studentene i Bergen positivt på dette. En av studentene i Bergen som har vurdert å slutte blir sitert på følgende kommentar: «Halde på studentane (er et problem). Dette studiet er lagt opp på ein slik måte at første semester skapa reit skeivt bilete av kva løpet går ut på. Dei som ikkje engasjerer seg nok til å undersøkje korleis det vil utvikle seg med semestera, til dømes ved å snakke med eldre studentar, mistar raskt gnisten ein vanlegvis har ved inngongen til eit nytt og framandt studie. Vi lærer å produsere journalistiske produkt som skal «drage publikum inn frå første setning», men universitet her ein stor jobb å gjere for å trekkje inn studentane og motivere til vidare studier». Dette er jo et tankevekkende utsagn som opptakt til mitt neste punkt.

Gjennomstrømning og frafall

I den oversikten jeg fikk fra instituttet ser oversikten over gjennomstrømning slik ut

	1.sem.	2.sem.	3.sem.	4.sem.	5.sem.	6.sem.
KULL høst 12	26	25				

KULL høst 11	24	18	18	Ukjent		
KULL høst 10	16	12	9	Ukjent	9	9
KULL høst 09	18	15	11	Ukjent	10	10
KULL høst 08	21	17	15	Ukjent	ukjent	10

Når man i enkelte kull ser et frafall på mellom 40-50 prosent må det sies å være et alvorlig høyt frafall.

Frafallproblematikken var også gjenstand for behandling på et programrådsmøte for de praktiske orienterte programmene rett etter studiestart høsten 30. august 2012. I referatet framgår det at antall registrerte studenter på MEVI153 høsten 2012 (3.semesteremne for alle programmene) viser til dels stort frafall på dette kullet det siste året. Her kommer det fram følgende:

Høsten 2011 var det:

- 18 studenter på film/tv, nå er det 9
- 23 studenter på journalistikk, nå er det 18
- 18 studenter på nye medier, nå er det 13

Programrådet diskuterte ulike løsninger for å hindre så stort frafall. Det ble bestemt å se på om det er:

- ønskelig å endre opptaksrutinene til disse programmene. Vi må få anledning til å be om arbeidsprøver og/eller motivasjonsskriv, lignende Kunsthøgskolen.
- tettere oppfølging av studentene av faglig stab, en mentorordning
- rutinemessig studentevaluering av studietilbudet hvert år
- tilbud om et masterstudium rettet mot kandidater fra disse programmene

Det ble bestemt at programrådsleder i samarbeid med Lars Nyre skal lage utkast til et prosjekt rettet mot studentene for å finne ut mer om bakgrunn, motivasjon, etc. for å starte på studiet.

Det som undrer meg som programsensor er at når man diskuterer det høye frafall om det kan henge sammen med den valgte pedagogiske modellen. Når jeg har hatt møter med de tillitsvalgte studenter er det mangler ved den pedagogiske modellen de selv legger mest vekt på. Jeg må her legge til at det er såpass stor gjennomstrømning av tillitsvalgte jeg treffer at det i liten grad har vært de samme personene jeg har møtt. Men budskapet er det samme. Forslaget om opptaksprøve kan sikker ha mye for seg, men for

meg virker det som forslag til et mulig nytt masterprogram virker lite gjennomtenkt. Hvis den tverrfaglige modellen fungerer dårlig på bachelornivå er muligheten stor for at de samme problemene vil leve videre på masternivå.

Siden jeg skal komme tilbake til referatet fra møte med studentene må jeg først understreke at studentene er fornøyd med mye av undervisningen. Enkeltkurs, spesielt de praktisk orienterte nyhetskursene og praksisperioder fungerer godt. Også enkeltemner som pressehistorie (MEVI 211) får rimelig bra bedømming både av faglærere, seminarledere og studentene. Det er mangel på helhet og sammenheng i studiet det klages på. Også faglærere er inne på dette.

Lars Arve Røssland skriver blant annet i sin vurdering av MEVIT 167: "På den eine sida fungerer kvar enkelt del av kurset fint. På den andre er det vanskeleg å laga det til eitt kurs, altså eit kurs der dei enkelte delane heng saman som ein naturleg heilskap. Det er også vanskeleg å laga det til eit kurs som gir meining for alle dei tre studentgruppene som skal ta det. Det er ikkje lett å sjå korleis denne utfordringa kan løysast innanfor noverande måte å handtera programma på".

Det som undrer denne sensoren er at ikke slike hjertesukk trekkes fram når den dårlige gjennomstrømningen blir diskutert.

Et av de ankepunktene studentene hadde i årets samtale var nok en gang problemet med fravær av kullidentitet knyttet til hele bachelorprogrammet. Et av flere problemer som studentene påpeker var at det var lite felles arenaer på tvers av årskullene der de blant annet kan velge tillitsvalgte. De selv oppfattet det som tilfeldig hvem som satt i tillitsverv. Studentene tok nok en gang opp at første semester virker veldig improvisert. De skjønnte ikke relevansen av å få innføring i webdesign og andre emner som for dem virker perifere i forhold til journalistfaget. De savner drilling i journalistiske ferdigheter fra først stund og føler usikkerhet da det virker som det forventes at de skal ha oversikt over dele av faget før de begynner. Flere har uttrykt at det er bedre å søke seg til Studvest og prøve seg som frilanser for å kompensere den praktiske opplæringen de ikke får på faget. En sa det slik: «Som første års student går du med en følelse av at du skal meste ting du ikke har forutsetning for». Mange har forventninger til at en samlokalisering med BT og TV2 skal gi et bedre journalistfaglig miljø. En sa det slik: "Medieklyngen vil ikke løse noen ting hvis det ikke er ressurser". Og her er vi ved det springende punktet. Det er etter mitt syn for lite ressurser avsatt til

den journalistiske opplæringen. Dette har jeg pekt på i tidligere rapporter og vil komme tilbake til det i sluttrapporten.

Studentevaluering av INFOMEVI 106

Både tidligere programsensor Sigurd Allern og undertegnede har i tidligere rapporter gitt uttrykk for at det mangler rutiner med faste skriftlige evalueringer av kursene. Det er derfor et framskritt at det nå foreligger en rapport skrevet av Lars Nyre, datert 6. februar 2013, basert på skriftlig studentevaluering. Tittelen på rapporten er: "Kursleiars evaluering av "INFOMEVI 106: Introduksjon til journalistikk, film og fjernsyn, og nye medier". Kurset har tre tekniske grunnkurs og tre praksisperiodar, fordelt på webdesign, nyhetsjournalistikk og TV-reportasje. Nyre omtaler årets kurs som en "bragd når innsatsen til 78 studentar, 7 undervisarar og 2 administratorarar skal koordinerast gjennom eit heilt semester. Dei fleste involverte har no vore med i fleire år, og denne stabiliteten forklarar truleg at avviklinga kan gå såpass knirkefritt". Måten Nyre omtaler erfaringene med kurset står i kontrast til den omtalte NJ-rapporten og den tilbakemelding studentene jeg har snakket med gir. Studentene jeg har snakket med i hele sensorperioden på tre år er alle kritiske til måten INFOMEVI 106 er organisert på.

Nyre skriver: "Tre år på rad har studentane vist seg samvittighetsfulle og disiplinerte i det praktiske arbeidet, og dei viser ein ungdommeleg entusiasme og iver som smittar over på stab og gjester. Det er viktig at miljøet på INFOMEVI 106 er godt, for kurset skal setja tonen for heile utdanningsløpet til dei tre gradene, og gje studentane smaken på å læra meir innafor sitt fagområde. Studentevalueringa (sjå nedanfor) bekreftar at studentane sjølve også oppfattar at dei får ein lærerik fyrste smaksprøve på dei tre produksjonsformene me gjev undervisning i, sjølv om dei naturlegvis har ein del kritiske merknader. Desse tek eg opp punkt for punkt nedover".

Nyre skriver vidare: " situasjonen for INFOMEVI 106 sårbar: "På grunn av den omfattande praktiske opplæringa treng me innleigd hands-on ekspertise både på journalistikk, fjernsynsproduksjon og nye medier, i tillegg til kursleiarens medverknad". I 2012 som denne rapporten dekker var Stig Øvreås medansvarleg for journalistikk, Silje Stenkløv for TV-reportasje og Mats Andersen for webdesign.

Nyre har hatt rollen som kursleiar på INFOMEVI106 i fire år, men skal høsten 2013 ha forkingstermin i London. Selv om det må ny kursleder til, anbefaler Nyre omtrent sammen formen som nå. Her burde han etter mitt syn ha problematisert hvor mye "taus

kunnskap” som finnes ved at han har holdt i dette, og om en annen personen uten videre kan gå inn med en tilsvarende funksjon.

Av de 68 studentene som tok eksamen fylte 46 studenter ut ett evalueringsskjema på siste forelesingen. Nyre har selv gått gjennom og tolket svarene. Spørsmålet må stilles om hvor uhildet den vurderingen er. Funnene fra NJs undersøkelse peker i en annen retning og svarene i evalueringene kan tolkes på en annen måte enn det Nyre legger til grunn. Av de 46 som fylte ut skjemaet var det en stor overvekt av kvinner. Nyre påpeker at det er større svarprosent og oppmøteprosent på forelesninger blant kvinner. Av de som har fylt ut skjema var 41 % studenter på film og fjernsyn, 35 % fra nye medier, og 24 % fra journalistikkfaget. Nyre kommenterer ikke at journalistikkstudentene (som jeg er mest interessert i) utgjør ca ¼ av utvalget. Av grunnlagsmaterialet framgår det at 11 journalistikkstudentene deltok, dvs under 50 %. Jeg spør meg: Hvor my skjult misnøye ligger det i manglende deltagelse i undersøkelsen? Siden jeg er programsensor for bachelorprogrammet i journalistikk er det faglige utbytte for journaliststudentene jeg er mest opptatt av, selv om de andre svarene også er viktig for en helhetsforståelse. Når man skal evaluere et læringsutbytte av et kurs må man blant annet se på fagplan for emnene, studiemål etc. for hvert enkelt kurs. Jeg har som programsensor for bachelorprogrammet i journalistikk problemer med metoden i Nyres evaluering. Det grepet at man lager felles undervisning for tre programmer er jeg i utgangspunktet kritisk til av pedagogiske grunner (omtalt i tidligere sensorrapporter). INFOMEVI 106 burde vært evaluert i forhold til om de oppfyller målkriteriene for læringsutbytte i forhold til fagplaner og studiemål hver for seg. I det minste burde studentene også blitt spurt om de selv foretrekker et system med felles undervisning for tre forskjellige studieretninger eller om de hadde ønsket seg separat undervisning. Etter å ha fått såpass entydig synspunkt på dette fra bachelorstudentene i journalistikk gjennom tre år er jeg ikke i tvil om hva bachelorstudentene i journalistikk ville svart på et slikt spørsmål. De ville foretrukket et eget opplegg.

Her er noen av tallene fra Nyres evaluering:

Forelesingar

Har forelesaren god fagleg kompetanse?	2010	2011	2012
Ja	76 %	58 %	61 %

Både og	23 %	42 %	37 %
---------	------	------	------

Har forelesaren god pedagogisk kompetanse?	2010	2011	2012
Ja	60 %	49 %	49 %
Både og	38 %	51 %	46 %

Har forelesingane godt fagleg innhald?	2012
Ja	21 %
Både og	74 %
Nei	4 %

Er forelesingane relevante for praksisen?	2012
Svært relevante	7 %
Akseptabelt	70 %
Lite relevante	24 %

Nyre kommenter endringer i opplegget for 2012: "Difor er det interessant å merka seg at det faktisk var ei dramatisk endring i forelesingsopplegget frå 2011 til 2012. Den besto i at kursleiar no haldt alle forelesingane sjølv, og gjekk tettare inn på pensum enn nokonsinne før. Tidlegare år har det vore ei rekkje gjesteforelesingar med folk frå NRK, BA, TV2 og andre verksemder. Årets kull gjev like god score til den reine "opplæringa" som fjorårets kull gav til dei mykje meir livlige og praksisretta forelesingane. Eg tolkar dette som at kurset kan fortsetja å ha eit klart skulemeisterpreg også neste år, og svara på dei to nye spørsmåla tyder på at forelesingane kan verta endå meir opplæringsprega, både når det gjeld pensumgjengjeving og ei instruerande tilnærming til kva dei bør gjera i praksisen. Dette kan til dømes dreia seg om å forklara i detalj korleis ein skal gå fram for å skriva ein journalistisk tekst etter prinsippet om "omvendt pyramide". Eg er fullt klar over at universitetet ikkje har tradisjon for slik undervisning, men det er klart at studentane ynskjer seg meir av det."

Min tolkning av den vedlagte empirien er en litt annen. Det var flest som svarte entydig ja på spørsmålene om foreleserne hadde god faglig kompetanse i 2010 da det var mindre "skolemesterpreg" på undervisningen enn i 2012. Det er også verdt å merke seg at kun 7 % svarer at forelesningen er "svært relevante" for praksis. Og hva ligger det egentlig i at hele 70% svarer akseptabelt på dette? Dette er i tråd med den høye

«nøytal»-svarprosentene i NJs undersøkelse. Når hele 24% svarer "lite relevante" synes jeg tolkningen heller burde mane til selvkritikk enn selvgratulasjon. Ikke minst er det påfallende at ikke Nyre problematiserer om andre uten videre kan tre inn i denne undervisningen med "skulemeisterpreg". Har instituttet andre kandidater som rent konkret kan fylle denne funksjonen? Hvis ikke er det etter min syn problematisk hvis dette opplegget gjennomføres på samme måten med en vikar.

Under punktet om "Praksis" i evalueringsrapporten er det punktet der studentenes misnøye kommer tydeligst frem (også i tråd med NJs undersøkelse):

"Praksis

Stort utbytte av praksis	2010	2011	2012
Nyheitsjournalistikk	60 %	58 %	48 %
TV-reportasje	60 %	66 %	30 %
Nye medier-praksis	18 % (blogg)	30 % (grafisk design)	13 % (grafisk design)

Kor godt er praksisen integrert i kurset?	Godt	Nøytral	Dårleg
Nyheitsjournalistikk	61 %	37 %	2 %
TV-reportasje	43 %	50 %	7 %
Webdesign	13 %	63 %	24 %

Jeg siterer fra Nyres rapport: "Tabellane viser at studentane vert mindre nøgd for kvart årskull som går. Mellom 2010 og 2012 er det til dels stygge endringar i negativ retning når det gjeld kor mange som synest dei har "stort utbytte".

For studentene på bachelorprogrammet er dette punktet selvsagt svært viktig. Det er praktisk orientert undervisningen de vil ha mer, alle studentene jeg har snakket med i disse tre årene vil ha mer av den rene journalistikken og ikke den type praksis som omfattes som mindre relevant som for eksempel webdesign. Men selv med åpent uttrykt misnøye nekter Nyre å ta inn over seg at det er selve modellen for undervisning det kan være noe galt med:

"Men eg er ikkje sikker på om dette kan koblast direkte til kursopplegget vårt. For det fyrste har opplegget vore ganske likt år etter år, bortsett frå nye medier-praksisen. For det andre skjedde det ei viktig endring i gruppesamansetjinga i 2012, og den kan ha

påverka oppfatningane til studentane. Tidlegare vart gruppene sett saman heilt tilfeldig, medan me no gjekk over til å dela dei etter bachelorløp. Det kan ha medført den "sosiale effekten" at journalistikkstudentane til dømes er mest nøgd med journalistikkpraksisen, og mindre nøgd med webdesign, medan nye medier-studentane er mest nøgd med webdesign og ikkje med journalistikk."

Her er Nyre inne på et kjernepunkt. Når det har "vore ganske likt år etter år" kan jo misnøyen være knyttet til det faktum at det har vært tenkt feil fra første stund. Og for meg er det ikke overraskende at det fungerer bedre at studentene er mer fornøyd når de får en rendyrket kullfølelse, det er jo det de primært vil ha. Hvorfor ikke da i det minste innrømme at det var feil at det tidligere "vart set saman heilt tilfeldig"?

Det er også mye positivt å se om undervisningen av det som kommer fram i evalueringen. Mappeevalueringen synes å fungere bra. Eksamensresultater og karakterene er jevnt over på et normalt nivå og deler av undervisningen fungerer åpenbart bra. Det er imidlertid delte meninger blant studentene om de ønsker bestått/ikke bestått eller graderte karakterer.

Eksamensform og karakternivå.

Eksamensformen på studiet er en miks av skoleeksamen, hjemmeeksamen og produksjons/mappeevaluering. Dette virker som en god miks som bør opprettholdes.

På MEVI 106 var det 22 oppmeldt til eksamen 4 møtte ikke, ingen strøk.

På MEVI 100 var 19 oppmeldt en strykt, 2 ikke møtt og gjennomsnittskarakter på C med spredning på hele skalaen fra A til F.

På MEVI 153 var det 18 oppmeldt I ikke møtte og gjennomsnittskarakter B og hele 4 A.

På MEVI 167 var det 20 oppmeldt 2 ikke møtte alle bestod med gjennomsnittskarakter C

På MEVI 168 var det 19 oppmeldt alle møtt med gjennomsnittskarakter C

På MEVI 1260 var det 11 oppmeldt alle møtt gjennomsnittskarakter B

Karakternivået er gjennomsnittlig litt dårligere sammenlignet med fjoråret, men da hadde jeg mindre materiale å vurdere. Faglærerne på MEVI 153 oppsummerer at det for dem virker meningsløst å karaktersette de praktiske produksjonene. Alle produksjonene var gode, de var et resultat av gruppearbeid, og karakterene skilte lite og fordi alle i en og samme gruppe fikk

samme karakter på den praktiske produksjonen, mens de fikk individuelle karakterer på analytisk arbeid og produksjonsrapport. En konsekvens av dette var at tre studenter som alle fikk A på produksjonen, endte på henholdsvis A, B og C som samlet karakter. Dette mener de er problematisk, særlig siden studentene ikke hadde rett på å få vite delkarakterer. Denne sensoren er enig i denne innvendingen, som det etter mitt syn bør gjøres noe med.

Konklusjon

Det foreligger planer om en samlokalisering i en såkalte «medieklynge» der Bergen kommune, UiB, Bergens Tidende og TV2 skal samarbeide. Dette forslaget har stor støtte blant de studentene og ansatte jeg har snakket med. En av studentene mente at dette kan redde utdanningen ut av det dødvannet den befinner seg i. En forutsetning er selvsagt at utdanningen får beholde sin faglige integritet og uavhengighet i et så tett samarbeid med bransjen. Parallelt med en eventuell samlokalisering må det etter mitt syn tilføres mer journalistfaglige ressurser til staben. Et minimum er et at det ansettes på heltid en journalistfaglig koordinator som sikre en mer helhetlig planlegging av profesjonsstudiet. Min entydige konklusjonen etter tre år som programsensor er at førstesemesteret etter omleggingen ikke har fungert. Det gir de nye journaliststudentene for dårlige ferdigheter og virker pedagogisk forvirrende og demotiverende. Hvis planen om en samlokalisering og «medieklynge» skal gi utdanningen en ny giv bør førstesemesteret legges om med en mer profesjonsrettet tydelig profil.

Rune Ottosen

Oslo, 1.3 2013